

16. navadna nedelja A

Razen tebe, Gospod, ki ljubiš življenje, ni boga, ki bi skrbel za vse. (Mdr 12,13)

Prvo berilo

Modrost 12,13.16-19

Razen tebe, Gospod, ki ljubiš življenje, ni boga, ki bi skrbel za vse in bi mu ti moral dokazovati, da ne sodiš krivično. Počelo pravičnosti je namreč tvoja moč in to, da vsemu gospoduješ, stori, da vsemu prizanašaš. Svojo moč namreč razkazuje tisti, v katerega nesporno oblast ljudje ne verjamejo. Tak celo tistim, ki se ga bojijo, očita predrznost. Ti pa si gospodar moči, zato sodiš milo in nas vodiš z veliko prizanesljivostjo. Zakaj kadar koli hočeš kaj storiti, ti je mogoče. S takim ravnanjem si svoje ljudstvo poučil, da mora pravični biti prijatelj ljudi. Svojim otrokom vlivaš veliko upanje, ker daješ po grehu čas za kesanje.

Drugo berilo

Rimljanom 8,26-27

Bratje in sestre, Duh prihaja na pomoč naši slabotnosti. Saj niti ne vemo, kako je treba za kaj moliti, toda sam Duh posreduje za nas z neizrekljivimi vzdihmi. In on, ki preiskuje srca, ve, kaj namerava Duh, saj Duh posreduje za svete v skladu z Božjo voljo.

Evangelij

Matej 13,24-30

Tisti čas je Jezus povedal množicam priliko. Rekel je: "Nebeško kraljestvo je podobno človeku, ki je posejal dobro seme na svoji njivi. Medtem ko so ljudje spali, je prišel njegov sovražnik, zasejal ljuljko med pšenico in odšel. Ko je setev zrastle in šla v klasje, se je pokazala tudi ljuljka. Prišli so gospodarjevi služabniki in mu rekli: 'Gospod, ali nisi posejal dobrega semena na svoji njivi? Od

kod torej ljuljka?' Dejal jim je: 'Sovražnik je to storil.' Služabniki pa so mu rekli: 'Hočeš torej, da gremo in jo pobereмо?' 'Nikakor,' je dejal, 'da morda med pobiranjem ljuljke ne izpulite z njo vred tudi pšenice. Pustíte, naj oboje skupaj raste do žetve. Ob času žetve pa porečem žanjcem: Zberíte najprej ljuljko in jo povežite v snope, da jo sežgemo, pšenico pa spravite v mojo žitnico.'¹¹

V razmislek

Vsi trije svetopisemski odlomki današnjega dne skušajo na različne načine z besedami opisati iste človeške izkušnje:

– Rast je počasna in neopazna, majhne začetke pa je potrebno negovati, ker imajo nenadomestljivo vrednost. Prvo berilo krepí naše upanje, da Bog ves čas dopušča človeku priložnost za rast in nov začetek / spreobrnitev...

– Človeka je potrebno vedno znova spominjati in opominjati, da ne bi pozabil opaziti malih začetkov in znamenj. Tu se pokaže pomembna življenjska izkušnja – spreobrnjenje zahteva potrpežljivost in čas za pričakovanje.

– Ne moremo se izogniti napetosti med "že" in "še ne" – vsi smo na poti naše "izpolnitve" in kljub temu boleče odkrivamo naše slabosti in naše poraze. Sveti Duh pa pozna naše pomanjkljivosti in nas ne pusti samih na naši pogosto zelo težavni življenjski poti. Drugo berilo nas opogumlja, da vztrajamo v čakanju na dokončni prihod Božjega kraljestva in da ne obupamo.

Vse te življenjske izkušnje so morda najbolj plastično predstavljene v evangeliju. Podobno kot Gospodarjevi služabniki želimo tudi mi posredovati, ko nam nekaj ni všeč. Dolgo in potrpežljivo čakanje se nam zdi težko. Gospodarja pa v nasprotju z njimi skrbi predvsem za pšenico – dobremu semenu želi pustiti vse možnosti za rast in hoče preprečiti, da bi bilo dobro seme pomotoma izpuljeno skupaj s plevelom. V nasprotju s svojimi služabniki ne vidi zgolj razraščeni plevel, temveč potencial, ki ga malo žito nosi v sebi. Njegove izkušnje so ga morda pripeljale do življenjske modrosti, da trenutek potrpežljivosti lahko obrani pred veliko nesrečo in obratno, da lahko trenutek nepotrpežljivosti uniči celotno življenje.

Če to apliciramo na naše osebno življenje, se postavljajo nekatera vprašanja – kdo lahko zagotovi, da lahko premaga slabo ne da bi istočasno uničil dobro? Ali obstajajo res hudobni ljudje ali je prisotno slabo in dobro v vsakem človeku? Ali smo sposobni razločevati v naših lastnih srcih "koristne rastline" in "plevel", dobro in slabo? Našo notranjost lahko primerjamo tudi z velikim poljem, kjer zagotovo niso le dragocene rastline, temveč tudi nepoznane, trdovratne zeli, za katere ne moremo takoj reči, ali so koristne ali so škodljive. V tem smislu je bolje, da dovolimo, da tudi v nas samih včasih zraste kakšna nepoznana "zel".

Bog ima še vedno možnosti za delovanje, ko jih mi ljudje že davno ne vidimo več! Bog je velik in dober. On zna čakati, on daje vsakemu možnost in pusti vsakemu, da prehodi svojo pot do konca. Kajti dobro in slabo, resnica in zmeta je vedno prepletena med seboj. Ne obstaja zmotna doktrina brez delčkov resnice, tako kot vsako versko prakso zaznamujejo človeške napake in zmote. Nismo poklicani za "uničevalce plevela", da bi že zdaj omogočili popolno in "očiščeno" človeško družbo. To nalogo smemo brez skrbi prepustiti Bogu. Na dan žetve bo sam ločeval pšenico od plevela. In takrat se bodo tudi nam odprle oči. In morda bomo zelo presenečeni.

16. navadna nedelja A

Razen tebe, Gospod, ki ljubiš življenje, ni boga, ki bi skrbel za vse. (Mdr 12,13)

Prvo berilo

Modrost 12,13.16-19

Razen tebe, Gospod, ki ljubiš življenje, ni boga, ki bi skrbel za vse in bi mu ti moral dokazovati, da ne sodiš krivično. Počelo pravičnosti je namreč tvoja moč in to, da vsemu gospoduješ, stori, da vsemu prizanašaš. Svojo moč namreč razkazuje tisti, v katerega nesporno oblast ljudje ne verjamejo. Tak celo tistim, ki se ga bojijo, očita predrznost. Ti pa si gospodar moči, zato sodiš milo in nas vodiš z veliko prizanesljivostjo. Zakaj kadar koli hočeš kaj storiti, ti je mogoče. S takim ravnanjem si svoje ljudstvo poučil, da mora pravični biti prijatelj ljudi. Svojim otrokom vlivaš veliko upanje, ker daješ po grehu čas za kesanje.

Drugo berilo

Rimljanom 8,26-27

Bratje in sestre, Duh prihaja na pomoč naši slabotnosti. Saj niti ne vemo, kako je treba za kaj moliti, toda sam Duh posreduje za nas z neizrekljivimi vzdihmi. In on, ki preiskuje srca, ve, kaj namerava Duh, saj Duh posreduje za svete v skladu z Božjo voljo.

Evangelij

Matej 13,24-43

Tisti čas je Jezus povedal množicam priliko. Rekel je: "Nebeško kraljestvo je podobno človeku, ki je posejal dobro seme na svoji njivi. Medtem ko so ljudje spali, je prišel njegov sovražnik, zasejal ljuljko med pšenico in odšel. Ko je setev zrastle in šla v klasje, se je pokazala tudi ljuljka. Prišli so gospodarjevi služabniki in mu rekli: 'Gospod, ali nisi posejal dobrega semena na svoji njivi? Od kod torej ljuljka?' Dejal jim je: 'Sovražnik je to storil.' Služabniki pa so mu rekli: 'Hočeš torej, da gremo in jo pobere?' 'Nikakor,' je dejal, 'da morda med pobiranjem ljuljke ne izpulite z njo vred tudi pšenice. Pustite, naj oboje skupaj raste do žetve. Ob času žetve pa porečem žanjcem: Zberite najprej ljuljko in jo povežite v snope, da jo sežgemo, pšenico pa spravite v mojo žitnico.'"

Še drugo priliko jim je podal; rekel je: "Nebeško kraljestvo je podobno gorčičnemu zrnju, ki ga je nekdo vzel in vsejal na svoji njivi. To je res najmanjše od vseh semen; ko pa zraste, je večje kakor zelišča in postane drevo, tako da priletijo ptice neba in gnezdiijo na njegovih vejah."

In povedal jim je spet drugo priliko: "Nebeško kraljestvo je podobno kvasu, ki ga je vzela žena in ga umésila v tri merice moke, dokler se ni vse prekvasilo."

Vse to je Jezus povedal množicam v prilikah in ničesar jim ni govoril brez prilike, da se je izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku, ki pravi: 'Odprl bom svoja usta v prilikah, izrekel bom, kar je skrito od začetka sveta.'

Tedaj je odpústil množice in šel v hišo. Njegovi učenci so pristopili k njemu in rekli: "Razlôži nam priliko o ljuljki na njivi." Odgovóril je in rekel: "Sejalec dobrega semena je Sin človekov. Njiva je svet. Dobro seme so sinovi kraljestva, ljuljka pa sinovi hudiča. Sovražnik, ki jo je zasejal, je hudič. Žetev je konec sveta, žanjci pa so angeli. Kakor torej pobirajo ljuljko in jo sežigajo v ognju, tako bo ob koncu sveta. Sin človekov bo poslal svoje angele in pobrali bodo iz njegovega kraljestva vse, kar je v spotiko, in tiste, ki delajo krivico. Vrgli jih bodo v ognjeno peč. Tam bo jok in škripanje z zobmi. Takrat bodo pravični svetili kakor sonce v kraljestvu svojega Očeta. Kdor ima ušesa, naj posluša."

V razmislek

Vsi trije svtopisemski odlomki današnjega dne skušajo na različne načine z besedami opisati iste človeške izkušnje:

– Rast je počasna in neopazna, majhne začetke pa je potrebno negovati, ker imajo nenadomestljivo vrednost. Prvo berilo krepi naše upanje, da Bog ves čas dopušča človeku priložnost za rast in nov začetek / spreobrnitev...

– Človeka je potrebno vedno znova spominjati in opominjati, da ne bi pozabil opaziti malih začetkov in znamenj. Tu se pokaže pomembna življenjska izkušnja – spreobrnjenje zahteva potrpežljivost in čas za pričakovanje.

– Ne moremo se izogniti napetosti med "že" in "še ne" – vsi smo na poti naše "izpolnitve" in kljub temu boleče odkrivamo naše slabosti in naše poraze. Sveti Duh pa pozna naše pomanjkljivosti in nas ne pusti samih na naši pogosto zelo težavni življenjski poti. Drugo berilo nas opogumlja, da vztrajamo v čakanju na dokončni prihod Božjega kraljestva in da ne obupamo.

Vse te življenjske izkušnje so morda najbolj plastično predstavljene v evangeliju. Podobno kot Gospodarjevi služabniki želimo tudi mi posredovati, ko nam nekaj ni všeč. Dolgo in potrpežljivo čakanje se nam zdi težko. Gospodarja pa v nasprotju z njimi skrbi predvsem za pšenico – dobremu semenu želi pustiti vse možnosti za rast in hoče preprečiti, da bi bilo dobro seme pomotoma izpuljeno skupaj s plevelom. V nasprotju s svojimi služabniki ne vidi zgolj razraščeni plevela, temveč potencial, ki ga malo žito nosi v sebi. Njegove izkušnje so ga morda pripeljale do življenjske modrosti, da trenutek potrpežljivosti lahko obrani pred veliko nesrečo in obratno, da lahko trenutek nepotrpežljivosti uniči celotno življenje.

Če to apliciramo na naše osebno življenje, se postavljajo nekatera vprašanja – kdo lahko zagotovi, da lahko premaga slabo ne da bi istočasno uničil dobro? Ali obstajajo res hudobni ljudje ali je prisotno slabo in dobro v vsakem človeku? Ali smo sposobni razločevati v naših lastnih srcih "koristne rastline" in "plevel", dobro in slabo? Našo notranjost lahko primerjamo tudi z velikim poljem, kjer zagotovo niso le dragocene rastline, temveč tudi nepoznane, trdovratne zeli, za katere ne moremo takoj reči, ali so koristne ali so škodljive. V tem smislu je bolje, da dovolimo, da tudi v nas samih včasih zraste kakšna nepoznana "zel".

Bog ima še vedno možnosti za delovanje, ko jih mi ljudje že davno ne vidimo več! Bog je velik in dober. On zna čakati, on daje vsakemu možnost in pusti vsakemu, da prehodi svojo pot do konca. Kajti dobro in slabo, resnica in zmeta je vedno prepletena med seboj. Ne obstaja zmotna doktrina brez delčkov resnice, tako kot vsako versko prakso zaznamujejo človeške napake in zmote. Nismo poklicani za "uničevalce plevela", da bi že zdaj omogočili popolno in "očiščeno" človeško družbo. To nalogo smemo brez skrbi prepustiti Bogu. Na dan žetve bo sam ločeval pšenico od plevela. In takrat se bodo tudi nam odprle oči. In morda bomo zelo presenečeni.